

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Tribunal Supremo (Hiszpania)
w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/
Diputación General de Aragón**

(Sprawa C-237/16)

(2016/C 260/31)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Strona pozwana: Diputación General de Aragón

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest istnienie regionalnego podatku, który ma obciążać szkody środowiskowe powodowane wykorzystywaniem urządzeń i elementów przeznaczonych do działalności przedsiębiorstw handlowych oraz generowanym przez nie ruchem w przypadku, gdy dysponują one znaczną powierzchnią sprzedaży i parkingu dla swych klientów, a ich powierzchnia sprzedaży detalicznej przekracza 500 m², przy czym podatek ten jest wymagalny niezależnie od tego, czy te przedsiębiorstwa handlowe znajdują się rzeczywiście na skonsolidowanym obszarze miejskim i jest nakładany w praktyce przede wszystkim na przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich, a ponadto i) nie ma zastosowania w przypadku podmiotu prowadzącego indywidualne i zbiorcze przedsiębiorstwa handlowe, z których każde ma nieprzekraczającą 500 m² powierzchnię sprzedaży detalicznej, i to niezależnie od tego, ile wynosi ta łączna powierzchnia sprzedaży detalicznej wszystkich prowadzonych przez dany podmiot przedsiębiorstw; podatek ten nie ma też zastosowania w przypadku, gdy niektóre z tych podmiotów przekraczają próg 500 m², lecz podstawa ich opodatkowania nie przekracza 2 000 m², podatek ten zaś obciąża w rzeczywistości podmioty prowadzące jeden tylko sklep o powierzchni sprzedaży detalicznej przekraczającej te progi, a ponadto ii) z tego podatku zwolnione są przedsiębiorstwa handlowe zajmujące się wyłącznie sprzedażą maszyn, pojazdów, narzędzi i zaopatrzenia dla przemysłu; materiałów budowlanych, artykułów sanitarnych, drzwi i okien oraz wyłączną sprzedażą dla przedsiębiorców, a także sprzedażą mebli w wyspecjalizowanych, indywidualnych przedsiębiorstwach tradycyjnych, sprzedażą pojazdów samochodowych w salonach koncesjonowanych sprzedawców i warsztatach, roślin dla ogrodnictwa i hodowli w sklepach szkółkarskich oraz paliw i olejów napędowych dla pojazdów, i to niezależnie od ich powierzchni sprzedaży detalicznej?
- 2) Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że niedozwoloną pomoc państwa w rozumieniu tego postanowienia stanowi brak rzeczywistego opodatkowania IDMGAV przedsiębiorstw handlowych, których powierzchnia sprzedaży detalicznej nie przekracza 500 m² lub też przekracza tę wielkość, ale podstawa opodatkowania nie przekracza 2 000 m² oraz przedsiębiorstw handlowych zajmujących się wyłącznie sprzedażą maszyn, pojazdów, narzędzi i zaopatrzenia dla przemysłu; materiałów budowlanych, artykułów sanitarnych, drzwi i okien oraz wyłączną sprzedażą dla przedsiębiorców; a także sprzedażą mebli w wyspecjalizowanych, indywidualnych przedsiębiorstwach tradycyjnych, sprzedażą pojazdów samochodowych w salonach koncesjonowanych sprzedawców i warsztatach, roślin dla ogrodnictwa i hodowli w sklepach szkółkarskich oraz paliw i olejów napędowych dla pojazdów?

**Odwołanie od wyroku Sądu (sala trzecia) wydanego w dniu 16 lutego 2016 r. w sprawie T-296/15,
Industrias Químicas del Vallés/Komisja, wniesione w dniu 27 kwietnia 2016 r. przez Industrias
Químicas del Vallés, S.A.**

(Sprawa C-244/16 P)

(2016/C 260/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Industrias Químicas del Vallés, S.A. (przedstawiciele: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, C. Vila Gisbert, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2016 r. w sprawie T-296/15, *Industrias Químicas del Vallés, S.A. (IQV)/Komisja Europejska*.
- Uznanie skargi IQV o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/408 ⁽¹⁾ za dopuszczalną.
- Skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej celem orzeczenia co do istoty sprawy T-296/15.
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- (i) Naruszenie prawa przez Sąd ze względu na uznanie w zaskarżonym postanowieniu, że zaskarżone rozporządzenie jest aktem regulacyjnym wymagającym przyjęcia względem skarżącej środków wykonawczych w rozumieniu art. 263 akapit czwarty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (ii) Naruszenie prawa przez Sąd ze względu na uznanie w zaskarżonym postanowieniu, że niedopuszczalność jej skargi na zaskarżone rozporządzenie nie pozbawiała IQV skutecznej ochrony sądowej.
- (iii) Naruszenie prawa przez Sąd ze względu na uznanie w zaskarżonym postanowieniu, że zaskarżone rozporządzenie nie dotyczyło IQV indywidualnie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/408 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wykonania art. 80 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin oraz w sprawie ustalenia wykazu substancji kwalifikujących się do zastąpienia Tekst mający znaczenie dla EOG (Dz.U. L 67, s. 18).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Siracusa (Włochy) w dniu 28 kwietnia 2016 r. – Enzo Di Maura/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

(Sprawa C-246/16)

(2016/C 260/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Provinciale di Siracusa